

Centrum zawarły ugodę w rozumieniu tego przepisu. Przede wszystkim w ugodzie zawartej pomiędzy powódka a Gminą Centrum brak jest czynności prawnych dotyczących wzajemnych ustępstw w zakresie stosunku prawnego stanowiącego podstawę powództwa w sprawie niniejszej. Powódka wniosła o ustalenie, że umowa zawarta pomiędzy Gminą a Adamem Gessleriem nie dotyczy zajmowanego przez nią lokalu użytkowego. Oświadczenia zaś stron na rozprawie przyjęte przez Sąd jako ugodą w pierwszej części zawierają oświadczenia wiedzy – opis stanu faktycznego, w drugiej zaś oświadczenia woli o niezgłaszaniu wobec siebie wzajemnych roszczeń co do rozliczeń związanych z lokalem zajmowanym przez powódkę. Uznać więc należy, że brak było podstaw do przyjęcia, że strony zawarły ugodę dotyczącą stosunku prawnego będącego przedmiotem sporu w sprawie niniejszej. Treść ugody powinna określać dokładnie rozmiar świadczeń, sposób ich wykonania, termin wykonania oraz wskazywać, jakie roszczenia objęte procesem te świadczenia mają zaspokajać. Takich elementów nie zawiera uгода z 18 marca 2002 r. Oznacza to, że brak było podstaw do umorzenia postępowania wobec zawarcia ugody.

Brak więc było podstaw prawnych do umorzenia postępowania w sprawie.

Dlatego też, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

Na oryginalnym dokumencie podpisany.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

I A Cz 1545/02

ODPIS

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2002 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SA Anna Kozłowska
Sędzia SA Ryszard Sarnowicz
Sędzia SA Romana Górecka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2002 r.

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Katarzyny Napiórkowskiej
przeciwko miastu stołecznemu Warszawa (jako następcy prawnemu Gminy
Warszawa Centrum) i Adamowi Gesslerowi
o ustalenie

na skutek zażalenia Adama Gesslera
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 18 marca 2002 r.
sygn. akt I C 285/02 – w przedmiocie umorzenia postępowania co do
pозwanego Adama Gesslera

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie

Sygn. akt I ACz 1545/02, I ACz 1903/02

UZASADNIENIE

Katarzyna Napiórkowska w pozwie skierowanym przeciwko Adamowi Gesslerowi i Gminie Warszawa Centrum (obecnie miastu stołecznemu Warszawa) wniosła o ustalenie, że umowa najmu lokalu użytkowego w budynku przy ul. Rynek Starego Miasta 21/21a zawarta 18 marca 1991 r. pomiędzy Adamem Gesslerem, a Przedsiębiorstwem Gospodarki Mieszkaniowej Stare Miasto nie dotyczy lokalu użytkowego o powierzchni 96 m², usytuowanego w tym samym budynku, w którym mieści się Galeria Sztuki Współczesnej Katarzyny Napiórkowskiej.

Sąd Okręgowy postanowieniem z 18 marca 2002 r., wydanym po przeprowadzeniu rozprawy umorzył postępowanie wobec Gminy Warszawa Centrum wobec tego, że powódka i Gmina na rozprawie zawarły ugodę. Postanowieniem, z tej samej daty, wydanym na posiedzeniu niejawnym Sąd Okręgowy w Warszawie umorzył postępowanie wobec pozwanego Adama Gesslera, ponieważ powódka na rozprawie cofnęła pozew i zrzekła się roszczenia wobec niego. Sąd Okręgowy uznał cofnięcie pozwu za dopuszczalne, ponieważ została orzeczona eksmisja pozwanego z lokalu będącego przedmiotem sporu, a powódka została od niego wprowadzona przez komornika.

W zażaleniu od postanowień pozwany Adam Gessler wniósł o uchylenie postanowień w przedmiocie umorzenia postępowania podnosząc, że zrzeczenie się roszczenia przez powódkę wobec niego nieskuteczne ponieważ rozprawa odbyła się w warunkach nieważności, gdyż jego niestawiennictwo na rozprawie

było usprawiedliwione, zaś co do ugody wskazał, że jest ona rażąco sprzeczna z prawem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, pomimo tego, że nie podziela Sąd Apelacyjny jego argumentacji.

Brak jest podstaw do przyjęcia, że rozprawa w dniu 18 marca 2002 r. odbyła się w warunkach nieważności, pozwany Gessler był o niej prawidłowo powiadomiony, wbrew twierdzeniom pozwanego nie można uznać za dowód niemożności stawiennictwa w sądzie pozwanego, wystawionego na druku recepty zaświadczenia o nieobecności w pracy z powodu zasłabnięcia, tym bardziej, że pozwany nie złożył powoływanego zwolnienia lekarskiego czy też informacji o pobycie w szpitalu.

Nie podziela również Sąd Apelacyjny poglądu pozwanego co do tego, że ugoda była niedopuszczalna z tej przyczyny, że naruszała prawa pozwanego.

Ugoda była niedopuszczalna, ponieważ zawarto ją z naruszeniem art. 73 § 1 k.p.c. W sprawie niniejszej pozronie pozwanej istnieje współuczestnictwo jednolite w rozumieniu tego przepisu. Zgodnie ze zdaniem 2 art. 73 § 1 k.p.c. do zawarcia ugody potrzebna jest zgoda wszystkich współuczestników. Pozwany Gessler zgody na zawarcie ugody nie wyraził. W tej sytuacji, jeśli nawet uznać, że przy współuczestnictwie jednolitym dopuszczalne jest cofnięcie pozwu i zrzeczenie się roszczenia wobec tylko jednego z pozwanych i skuteczne popieranie powództwa wyłącznie wobec drugiego z nich oraz zawarcie ugody sądowej z nim, wobec tego, że postępowanie wobec pozwanego Gesslera nie było prawomocnie umorzone (co oznacza, że nadal był on pozwanym w sprawie) zawarcie ugody z drugim z pozwanych było niedopuszczalne.

Przechodząc do ugody zawartej pomiędzy powódką a pozwaną Gminą to podnieść należy, że pomimo tego, iż przepis art. 917 k.c. nie zawiera żadnego ograniczenia co do zakresu, w jakim stosunki obligacyjne między stronami mogą być objęte ugodą to brak jest podstaw do przyjęcia, że powódka i Gmina